Půlročník žáků 28. základní školy Plzeň

Červen 2014, 11. číslo

Úvodní zamyšlení

Vážení a milí čtenáři.

Zas je tu červen, poslední písemky jsou za námi, ještě zbývá najít všechny učebnice, bohužel i ty, co jsme celý rok nepoužili, vyzvednout vysvědčení (pro některé by ani nemuselo být) a před sebou máme krásné dva měsíce volna, nicnedělání, spaní do oběda, chození ven s kamarády, dlouhé večery s knížkou nebo s čímkoliv, na co během roku nezbyl čas, a hlavně s představou, že ráno … ráno žádný budík, žádný stres!

Léto je podle mě nejhezčí období. Kdo nemá za mamku či tátu učitele, může v klidu zapomenout, že něco jako škola existuje. Ti „učitelský“ mají smolíčka. Ale zase, když se jede na výlet, tak mamka učitelka ví i to, co průvodkyně nikdy neslyšela☺. Pokud chcete rodiče překvapit, co všechno víte, můžete navrhnout výlet do míst, která jste navštívili v rámci terénní výuky. Tipy najdete na straně 7.

Když bude pršet, nevadí. Uvnitř časopisu najdete i čtení pro dlouhou chvíli. A pokud nechcete, aby vám hlava úplně zlenivěla, čeká na vás sudoku a křížovka.

Tak si těch letošních 63 volných dní užijte co nejlépe, pokud možno každý jinak. Nezapomeňte sportovat, číst knížky, klidně si napište něco pro radost vaši i našeho podzimního čísla. Mějte se prima.

Jitka Tauchenová
Editorka časopisu

Obsah

Úvodní zamyšlení	s. 2
Rozhovor, tentokrát s panem učitelem Totzauerem	s. 3
Dění ve škole Vodníci a podvodníci, Miniházená a Cesta do pravěku	s. 4
Ostře sledované vlaky, vernisáž, Pěstujeme prostor	s. 5
Co možná nevíte 15 zajímavostí a 5 top písniček	s. 6
Terénní výuka Radyně a Gutštejn	s. 7
Reportáž o … Ohlédnutí za závěrečnou prací	s. 8
Žákovský parlament v akci Barevný den	s. 10
Fotoromán Hledání	s. 11
Zábava Křížovky,sudoku, vtipy	s. 12
Tvoříme si pro radost Pročpohádky, básně	s. 12-13
Závěrem	s. 13

Už víte, co obléknout v létě? Připravili jsme pro vás Flower power aneb květinové trendy na léto.

Květinové potisky a vzory jsou trendem číslo jedna pro léto 2014! Zapomeňte na květiny utopené v pastelových odstínech z kolekcí minulého roku.

Toto léto vítězí 3D aplikace a výšivky, stylizované vzory, květiny na temných podkladech i retro oversize potisky.

Spojení květinových šatů s neformálními teniskami nebo batohem má v sobě hravost i eleganci,“ říká Monika Janotová z Gate. Jak květinové vzory nosit? Kromě inovativního kombinování se sportovním vzhledem jsou nezbytností tohoto léta maxišaty a dlouhé sukně. Delikátní drobné květy vyniknou na lehkých a transparentních materiálech, velké květy ve výrazných barvách na pevných bavlnách. Pokud si pořídíte letos velmi trendy květinové kalhoty, rozhodně je zkombinujte s jednobarevným jednoduchým topem.

A nezapomeňte, květinová záplava se nevyhýbá ani doplňkům.
Natalie Debnarová, www.joyonline.cz»Volný čas» Zábava

V 2. pololetí začal u nás na škole učit pracovní činnosti, fyziku a počítače pan učitel Totzauer. Žáci 7. a 8. třídy mu položili pár zvědavých otázek

Rozhovor s panem učitelem Totzauerem. Ptali se žáci 7. B a 8. A

1. Chtěl jste být od dětství učitelem? Baví Vás učení, když už víte, jaké to je? A co Vás nejvíc baví právě na fyzice?
   - Nechtěl. V podstatě ještě tak před třemi lety jsem si nedokázal představit, že bych se stal učitelem.
   - Učení mě střídavě baví a nebaví. Stejně jako každý učitel mám radost, když žáky výuka baví, když se zajímají o předmět nebo látku a já mám pocit, že jim výuka něco dala a naopak.
   - Ačkoliv není fyzika můj aprobační předmět (nestudoval jsem ji na VŠ), od mládí mě baví a zajímá vše, co se fyziky a techniky týče. Jako malý jsem si konstruoval různá zařízení, jejichž náročnost a složitost se stupňovala s tím, jak jsem získával další a další poznatky. Později se můj zájem zaměřil na elektroniku a ICT, u čehož už jsem zůstal.

2. Pokud by Vám nabídli učit v první třídě, vzal byste to?
   - Určitě ne. Vyučování na prvním stupni je zcela odlišné.

3. Jaký je to pro Vás pocit nebýt žákem, ale učitelem?
   - Divný ☺ Protože sám ještě dokončuji vlastní studia, mám občas problém „přepnout“ z režimu student na režim učitel. Občas se i přistihnu, když žákům něco vytýkám nebo je napomínám, že přesně to samé jsem ještě nedávno dělal i já ☺

4. S jakým učitelem na naší škole si nejvíc rozumíte?
   - Asi s p. uč. Kotálem

5. Plánujete, že budete učit celý život?
   - Pravděpodobně ne. Rád bych se v budoucnu naplno věnoval fotografování.

6. Jste Plzeňan,fandíte Viktorii Plzeň?
   - Mnohem více než fotbalu fandím hokeji, takže spíše HC Plzeň 1929.

7. Co Vám v poslední době udělalo radost a co Vás naopak naštvalo?
   - Radostí je více. Úspěchy v mém studiu, získání prostor pro vlastní fotoateliér, ale například i to, že jsem zjistil, že slušní lidé stále nevymřeli.
   - Naštvat mě s naprostou jistotou dokážou dvě věci, a to bez ohledu na roční období ☺. Politická situace v ČR a internetové diskuze lidí, kteří se schovávají za anonymitu internetu a nemají k tématu čím přispět, protože o něm většinou nic nevědí a ještě k tomu jsou arogantní a hrubí.

8. Odpovězte prosím bez přemýšlení:

Váš nejoblíbenější: a) nápoj-***voda***
b) jídlo – ***svíčková s houskovým knedlíkem***
c) sport - ***horská cyklistika***
d) hudba - ***jakákoliv kvalitní (od vážné hudby po DnB)***
e) značka auta - ***škoda***
f) kniha - ***cokoliv od Scotta Kelbyho***
g) barva - ***modrá***

Čtvrťáci zkoumali vodní živočichy – „Vodníci a podvodníci“

V pátek 30. 5. 2014 jsme se vydali s lektorem ze sdružení Ametyst k jezírku do Lobezského parku. Nejprve jsme se rozdělili do týmů a zahráli si 2 hry. Líbila se mi hra na potápku, kdy jsme s balónkem pod krkem sbírali lístečky, které představovaly potravu. Potom už jsme z jezírka síťkou lovili vodní živočichy, prohlíželi si je pod lupou, určovali jejich název pomocí klíče a vše zapisovali a zakreslovali do pracovních listů. Naše skupina vylovila ploštěnky a hlemýždě, jiná i potápníky nebo pijavice. Největším úlovkem byl čolek. Také jsem se hrozně lekla kachny, která proletěla těsně nad mou hlavou a postříkala mě. Akce se mi moc líbila, jen škoda, že jsem neměla gumáky, a že nebylo více lovících sítěk.

Týnka Šolcová, IV. A

Ukázkové hodiny miniházené

V rámci projektu Hrajte miniházenou, který vytvořili členové Českého svazu házené, jsme dostali nabídku absolvovat ukázkovou hodinu a seznámit se s miniházenou. Do školy přijeli zkušení trenéři házené a s žáky 2., 3. a 5. ročníků v rámci jejich hodin tělesné výchovy uskutečnili ukázkové tréninkové jednotky. Děti byly nadšené, hra je bavila a hodinu si užily. Děkujeme paní J. Šmrhové z DHC Plzeň a panu F. Egermaierovi z Talentu Plzeň za ukázkové hodiny a nadšení dětí pro hru.

H. Svobodová

Cesta do pravěku

Dne 11. února 2014 jsme navštívili Západočeské muzeum. Měli jsme program, kde jsme si nejdříve povídali o částech pravěku, co je doba kamenná, bronzová, železná. Poté jsme si podívali, co je to archeologie, že se zabývá hledáním a zkoumáním vykopávek. Také jsme si vyzkoušeli, jak naši předkové v pravěku mleli mouku. Dozvěděl jsem se, že si vyráběli šperky, meče, oštěpy a jak chytali mamuty. Docela mě to bavilo a moc se mi to líbilo.

Martin Lindner IV. A

Ostře sledované vlaky v Divadle Alfa

28. března 2014 uplynulo 100 let od narození jednoho z nejvýznamnějších a nejoriginálnějších českých spisovatelů - Bohumila Hrabala.

Proto jsme se my, osmáci a deváťáci, vypravili do divadla Alfa poznat prostřednictvím divadelní hry Ostře sledované vlaky jedno z Hrabalových stěžejních děl, jež bylo díky zdařilé filmové verzi režiséra Jiřího Menzela z r. 1966 oceněné i Oskarem. Zpracování bylo zajímavé, hodně moderní, ale s doplňujícím výkladem našich milých češtinářek jsme ho myslím všichni pochopili a vcelku se nám líbilo.

Vernisáž výstavy žákovských prací našich žáků

V pondělí 7. dubna 2014 se slavnostní vernisáží

otevírala na radnici výstava výtvarných prací žáků naší školy.
Pět teček v logu Plzeň 2015 připomíná – nejen podle webových stránek – domino. Jeho dílky poskládané k sobě tak, aby navzájem navazovaly, tvoří pomyslnou cestu k labyrintu budoucích oslav města. Výstava kreseb a maleb s tematikou Plzeň, život dětí v Plzni, je naším příspěvkem, jedním z mnoha dílků velkého plzeňského domina.

Hana Broulíková

Pěstujeme prostor

Třída 6.B. se zúčastnila Plzeňské soutěže základních a středních škol Pěstuj prostor, která měla za cíl seznámit nás jak s prací architektů, tak zejména vést nás, žáky, k vytváření vlastních postojů k veřejnému prostoru jako takovému. Na počátku jsme se seznámili s tím, co je úkolem architekta, a následně si začali vybírat místa v okolí školy, která by se dala zlepšit. Vybrali jsme si místo u řeky Úslavy a ihned začali pracovat na přípravě projektu. Absolvovali jsme také několik workshopů a výletů s mladými odborníky – architekty. Ti nám poradili, jak nejlépe projekt navrhnout. Na školním Vánočním jarmarku jsme se ptali lidí, co by si na tomto místě představovali. Zvítězilo koupaliště. Při besedě s projektantkou najatou UMO 4 jsme se dozvěděli, že na tomto místě již naplánováno veřejné přírodní koupaliště je, a tak jsme náš projekt navrhli jako nástavbu na jejich projekt.
Rozhodli jsme vytvořit altánek, pískoviště, trampolínu v zemi a provazovou prolézačku mezi stromy, které budou vyrobené tak, aby nebránily průtoku vody při povodních a byly zde k užitku. Dne 24. dubna šlo šest zástupců ze třídy na „soutěžní“ konferenci, kde náš projekt ohodnotila porota. Plzeň 2015 se dohodla, že tento rok nebude vyhodnocovat, kdo vyhrál, proto že všechny projekty mají velký potenciál a je těžké mezi nimi vybrat vítěze. Projekt plánujeme zrealizovat do 1 roku.

Všichni doufáme, že bude projekt realizován co nejdříve a bude se z něho těšit spousta lidí.

David Krásný, 6. B

Našli jsme pro vás 15 zajímavostí. Víte, že:

1) Když budete hlasitě křičet 8 let, 7 měsíců a 6 dnů, vyvinete tolik zvukové energie, která by stačila k uvaření šálku kávy?

2) Když udeříte hlavou do zdi, vydáte 150 kalorií

3) Mravenec unese 50x víc, než sám váží, postrčí 30x větší břemeno, a když se otráví nějakým jedem, padá vždycky na pravou stranu

4) Lední medvědi jsou většinou leváci

5) Blechy dokážou skákat do vzdálenosti, která je 350x delší než ony samy

6) Šváb může žít devět dnů bez hlavy

7) Repelenty komáry neodpuzují, pouze vás kryjí před jejich smyslovými orgány

8) Prvním výrobkem, který byl označen čárovým kódem, byla žvýkačka Wrigley´s

9) Venuše je jediná planeta, která se otáčí ve směru hodinových ručiček

10) Jablka zaženou po ránu únavu lépe než kofein

11) Walt Disney (autor Mickeyho Mouse) se bál myší

12) Coca-Cola zezelená, když z ní odstraníte barvivo

13) Obyčejnou tužkou se dá napsat čára dlouhá až 60 km

14) Světle modrou barvu na květinách vidí jediný pták – sova

15) V Austrálii žije dvakrát víc klokanů než lidí

http://procproto.cz/zajimavosti-a-novinky/50-zajimavosti-aneb-vedeli-jste-ze%E2%80%A6/

Jaké písničky teď ve světě letí?

Teplé měsíce a ležení u vody si přímo říkají o super písničky, které by neměly chybět v žádném přehrávači. Co si pustit do sluchátek? Podívejte se na naše tipy.

1. Sam Smith – Stay with me
Pro začátek něco pomalejšího ale rozhodně ne utahaného. Chytlavý refrén a nečekaně vysoký hlas Sama Smithe se stanou návykovými. Tóny jsou podtrženy gospelem, a máme tu hit. Sam je britský zpěvák a písničkář a od roku 2012 se často umisťuje v prestižním UK Chart.

2. Iggy Azalea – Fancy
Písnička, kterou uslyšíte na každé letní party a do jejíhož rytmu se budete chtít vlnit nebo alespoň pohupovat.

3. Ed Sheeran – Sing
Kytara a zajímavě zabarvený hlas Eda Sheerana vás budou v Sing bavit. Ideální písnička pro odpočinek na pláži, kdy se zavřenýma očima jen tak přemýšlíte o životě.

4. Calvin Harris – Summer
Osvěžující letní věc z dílny Calvina Harrise vás roztančí a zvedne vám náladu. Je živá a máte dojem, že přímo zní létem. Calvin Harris je skotský DJ a zpěvák.

5. Lorde – Team
Mladá zpěvačka, která prochází z Nového Zélandu, bodovala hitem Royals. Teď zní v éterech Team a neměla by vám ujít.

www.joyonline.cz»Volný čas» Zábava

Výšlap 8. A a 9. A na Radyni

V úterý 3. června probíhal na naší škole den terénní výuky. Ráno jsme se sešli před školou, kde už na nás čekal pan učitel Totzauer. Všichni jsme byli rádi, že s námi jde právě on, protože pan učitel Totzauer je mezi žáky docela oblíbený. Asi proto, že když chce, nebo když chceme my, tak se dokáže bavit s žáky tak, jako kdyby to byli jeho kamarádi. A protože s 8. A, tedy s naší třídou, to není zrovna jednoduché, co se papírování týče, poslední přišla paní učitelka Tauchenová.

Byli jsme samozřejmě poučeni o pravidlech bezpečnosti při školních akcích, jako třeba že si musíme hlídat učitele, hlídat si svou skupinu a vystoupit vždy tam, kde je výstup plánovaný. Možná se vám zdají tato pravidla samozřejmá, ale nezapomínejte, že jsme v 8. A. Když jsme konečně došli na zastávku, vypadalo to, že pojedeme poprvé sami v trolejbusu, ale 9. A si řekla, že výlet na Radyni je dobrý nápad, takže jsme se museli všichni nasoukat do jedné 13tky, kterou jsme jeli až na konečnou k Olympii. Trasa z konečné trolejbusu na hrad vedla okrajovou částí nákupního centra a pak už se příjemně klikatila lesem pod známou siluetou zříceniny. Při velkém stoupání do kopce někteří jedinci trochu zaostávali, ale na hrad dorazili úplně všichni. Pod Radyní nás čekal krátký odpočinek, ale bohužel i krátký pracovní list. Ten jsme naštěstí měli hned hotový a mohli jsme jít na prohlídku hradu. Uvnitř na nás už čekal Radouš, respektive průvodce, co si na něj hrál. Když nám převyprávěl celou historii radu, mohli jsme konečně nahoru. Nejvíce nás zajímalo poslední patro, ze kterého jsme viděli celou Plzeň a prý i Šumavu. Kdybych dával při zeměpisu pozor na výklad, možná bych i věděl, kde ji hledat a viděl bych ji.

Když už jsme byli zase dole pod Radyní, řekli jsme si správné odpovědi z pracovního listu a zase nás čekala cesta dolů. Na cestě dolů se přihodila taková zajímavá věc. Jdeme v davu a najednou se za námi ozve dupot a během chvíle kolem nás proběhne Vašek v kapuce a s šátkem až pod oči, asi si myslel, že když se zakuklí, bude z něj motýl. Nikdy jsem neviděl kuklu běhat, ale třeba je to nová taktika, jak urychlit proces líhnutí.

Když jsme se dostali na zastávku, v trolejbusu opět seděla 9. A, takže jsme cestu zpět museli protrpět stejně jako cestu tam.

Terénní výuka se nám moc líbila, dá se říct, že byla nejlepší ze všech.

Pavel Fotr, Michal Urban, 8. A

Zkoumání hradu Gutštejn

Rozhodnutí 7. A, kam jít na terénní výuku, mělo jasný cíl - zřícenina hradu Gutštejn.

Hrad byl založen kolem roku 1300 jako rodové sídlo pánů z Gutštejna. Nachází se na skalnaté ostrožně nad zalesněným údolím potoka Hadovka u Okrouhlého Hradiště na Tachovsku.

Naše třídní výprava se v ranních hodinách sešla hnedle v plném počtu na Hlavním vlakovém nádraží v Plzni a po zakoupení příslušných jízdních dokladů jsme se přesunuli na peron. Zanedlouho přijel rychlík z Prahy, který pokračoval až do Mariánských Lázní. V Pňovanech jsme museli přestoupit do motoráčku směr Strahov zastávka. Hezký pohled nám nabídl Pňovanský most přes údolí Mže, který byl zprovozněn 1901 a jehož výška je 47 m s délkou 210 m. Odtud lesem po 3 km jsme míjeli starý mlýn, až jsme došli k místní dominantě a našemu cíli, hradu Gutštejnu. Počasí nám přálo, a tak se i někteří odvážlivci pokusili zdolat potok skákáním po kamenech a nevyužili nedalekou lávku. Ne všem se to podařilo. Někteří se tak pustili do plnění zadaných úkolu s mokrými botami.

Při práci jsme si prohléhli celou zříceninu a někteří odvážlivci se podívali i do sklepa hradu.

Před odchodem jsme si na památku udělali společnou fotku a vyrazili jsme. Na vlakové zastávce Strahov jsme dopracovali zbývající úkoly z pracovního listu a jeli zpátky do Plzně.

Kolektiv žáků a učitelů 7. A

U Radbuzy

Šesté třídy se vydaly na výpravu k plzeňským řekám. První hodinu jsme vypracovávali ve škole pracovní listy. Poté jsme se vydali k řece Radbuze, kde nám lektoři ukazovali, k čemu se dá využít síla vody. Hurááá, čeká nás další hra. Na naší cestě byly různě schované lístečky s otázkami, na které jsme měli ve skupinkách odpovědět. Celou cestu jsme si na mapě zapisovali náš cestovní pochod. Šli jsme a šli, až jsme došli k obchodnímu centru Plzeň Plaza, kde jsme se občerstvili, jak říká naše úžasná paní učitelka Kubová. Pak jsme skládali puzzle s obrázkem vody a jejího okolí. Bohužel jsme měli málo času, a proto jsme se museli přesunout na pěšinku, která vede okolo Mže ke Kalikovskému mlýnu. Tam jsme si zhodnotili - většinou kladně - celý den a vraceli se zpět ke škole.

S. Fotrová, 6. A

Čeká to všechny deváťáky. Závěrečná práce. Tady je vzpomínka jedné z účastnic

Závěrečná práce 9. ročníku a já aneb Malé ohlédnutí

Někdy v říjnu nám naše třídní učitelka ukázala témat závěrečných prací s tím, že si každý z nás má jedno vybrat. Já jsem měla hned jasno, co si zvolím - lákala mě chemie, a to pokusy s kyslíkem.
Po výběru tématu jsme si měli co nejdříve domluvit konzultaci s vedoucím práce, což byl učitel, který měl na starosti danou oblast. Samozřejmě, že se mi tam hned nechtělo, a tak jsem schůzku odkládala a odkládala. Když jsem konečně svoji lenost přemohla, zjistila jsem, že vedoucí mé práce ve škole měsíc nebude. Nakonec jsem tedy měla první konzultaci až v únoru. Špatné na tom pro mě však bylo to, že písemná část práce se měla za měsíc odevzdat…
Při konzultaci jsme se s paní učitelkou Husákovou domluvily, že budu dělat celkem 7 pokusů. Bohužel jsem na to neměla odpoledne čas, proto jsem je tedy musela chodit dělat do školy brzy ráno, ještě před vyučováním. A vstávání bylo pro mě asi ze všeho nejhorší! Ještěže ty pokusy byly alespoň zajímavé, i když jsem si nikdy nemohla být jista, jestli se mi to povede. Co kdybych něco udělala špatně? To by byla katastrofa!
Nakonec jsem všechny pokusy stihla (i když ne vždycky zrovna úspěšně ☺) a písemnou část se mi podařilo odevzdat včas. Uf… první úkol jsem měla tedy za sebou, ale pořád zbývalo představení závěrečné práce spolužákům, rodičům a porotě složené z učitelů, což se mělo konat za dva měsíce, tedy v květnu.
A to bych nebyla já, abych to opět nenechala na poslední chvíli… Začala jsem si chystat prezentaci až tři dny před jejím konáním a jak jsem zjistila, nebyl to zrovna dobrý přístup, protože ani příprava prezentace nebyla úplně jednoduchá. Musela jsem si hlavně sepsat, co budu vlastně říkat a několikrát jsem si to celé zkoušela před zrcadlem. Bohužel se mi to pořád pletlo a já z toho byla už nervózní.
V den prezentací to bylo ještě horší a ani to, že se na mě přišla podívat mamka, mě moc neuklidnilo, spíš naopak. Když jsem ale konečně předstoupila před třídu, snažila jsem se nenechat to na sobě znát. Myslím, že se mi úspěšně povedlo vše nějak odříkat a ukázat i připravené pokusy. Podle hodnocení poroty jsem zjistila, že se jim moje práce i prezentace líbila, a dokonce jsem za ni získala i ocenění. Nakonec jsem z toho všeho měla dobrý pocit.

Petra Čurdová, 9. A

Životní moudro

Nikdy se nebojte udělat něco nového. Vzpomeňte si, že Archu postavil jeden amatér a Titanik postavila velká skupina profesionálů!

Barevný den na 28. ZŠ

Žákovský parlament Top 28 se postaral v rámci Velikonoc ve škole opět o zpestření výuky.
Během tzv. Škaredé středy se nemá podle lidové pověry nikdo škaredit, protože by mu to mohlo vydržet každou středu v roce, a tak se parlamenťáci rozhodli tento den rozjasnit prostřednictvím soutěže v pestrobarevném oblečení.
Do této akce se s chutí zapojili nejen žáci, ale i učitelé a paní kuchařky, takže se ve škole objevily opravdu veselé módní kreace, které úsměvy ve tvářích kolem zaručeně vyvolaly.

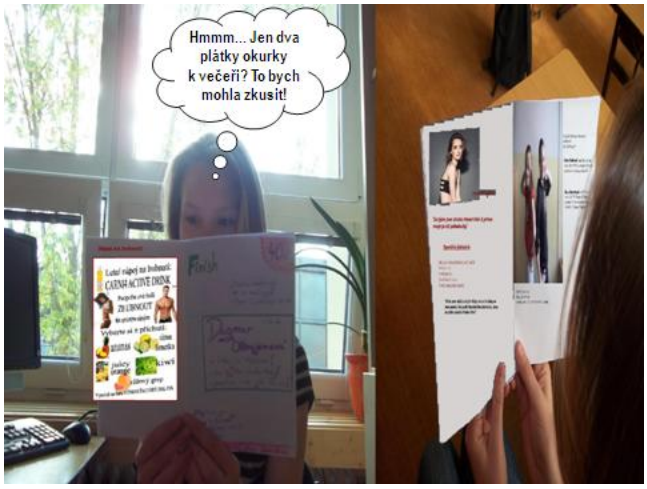

Fotoromán. Hledání

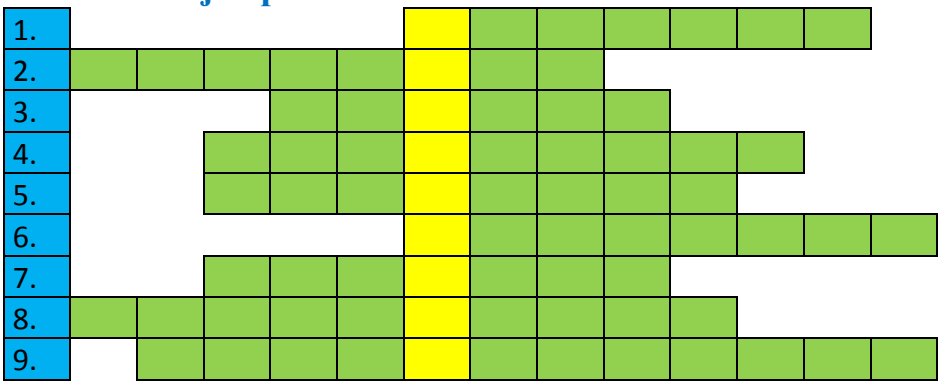

Komunikativní výchova, 7. B

Křížovka nejen pro malé

1. Dívka, stále jen uklízela a neměla štěstí na sourozence
2. Dívka, kterou také hodně neměla ráda její macecha
3. Dívenka z mlhy, nejraději tančila v rose
4. Všechno znal, všechno věděl
5. Osoba, která škodí turistům v lese
6. Chytrolín, co nic nevěděl, ale myslel si opak
7. Je sice dřevěná, ale chytrá a kamarádí s ještě větším dřevem
8. Bydlí za velkou mlhou hustou tak, že by se dala krájet, a dost možná ještě dál, v rybníčku ……
9. Je hezký, statečný, pořád s někým bojuje a nevadí mu jizva na čele

Sudoku

3			2	4			6	
	4						5	3
1	8	9	6	3	5	4		
				8		2		
		7	4	9	6	8		1
8	9	3	1	5		6		4
		1	9	2		5		
2			3			7	4	
9	6		5			3		2

Osobnostní test

Z následujícího ovoce si zvolte jedno a zjistíte o sobě něco nového
a) Jablko
b) Banán
c) Jahoda
d) Broskve
e) Pomeranč

Co jste si zvolili?
Prosím, přemýšlejte velmi pozorně, nebuďte zbrklí. Je to paráda.

Budete velmi překvapeni.
Vaše volba o vás hodně prozradí.
Výsledky testu jsou na poslední straně.

A ještě pár rad pro počítačové experty ☺

Zákon svaté trojice:
Zamrzne-li vám nějaký program, stisknutí kláves CTRL+ALT+DELETE vám nepomůže.
Slipova variace na zákon svaté trojice:
Klávesy CTRL+ALT+DELETE fungují jen tehdy, pokud je stisknete omylem.
Polyglotův dodatek:
Některé manuály se mohou na první pohled tvářit, že jsou napsány ve vaší mateřštině, ale při jejich čtení zjistíte, že jsou napsány v jazyce, který neovládáte.
Zákon předčasného poplachu:
Hlásí-li počítač, že nemá dost místa na disku, má na disku místa dost.

Facebook je jako lednička. Chodíš tam každých 10 minut, i když víš, že tam nic není.

Stránku připravila redakce. Zdroj http://www.zasmejse.cz/vtipne-texty/v2845-osobnostni-test.html

Od září máme ve škole nový předmět, komunikativní výchovu. Učíme se dovednosti mluvit správně a výstižně, ale také si píšeme různé texty nebo skládáme básničky.

Proč má zajíc dlouhé uši?

Bylo, nebylo, před mnoha a mnoha lety, když ještě zajíci vypadali spíš jako myši, žil v jedné útulné noře zajíc Standa. Vzpamatovával se zrovna z těžkého rozvodu a bylo mu samotnému smutno, a tak se rozhodl, že si najde novou partnerku, ještě než zapadne slunce.

Vylezl tedy ze své nory a vydal se do lesa. Netrvalo dlouho a spadl do velké, luxusně vybavené nory, ve které žila krásná zaječí dáma Karlička. „To by byla dobrá žena," pomyslel si zajíc Standa, když viděl její portrét na stěně v chodbě. Chtěl se Karličce slušně představit, ale vtom uslyšel, jak s někým vesele klábosí po telefonu. Přitiskl se ke zdi a nastražil svá maličkatá ouška, aby rozuměl tomu, co říkají. „Zítra se spolu vidět nemůžeme, mám schůzku s manželem," slyšel Karliččin hlas. Chudáka Standu to tak překvapilo, že se rozhodl odtamtud utéct.

Chtěl vyskočit ven, jenže zadečkem narazil do skleněné vázy, která s pořádným žuchnutím spadla a roztříštila se. Standa leknutím znehybněl. „Je tu někdo?" ozvala se Karlička. Její kroky se pomalu přibližovaly ke Standovi, přitisknutému ke zdi. Když ho spatřila, neubránila se smíchu: „Ty jsi mi teda pěkný zajíček. Třeseš se jako ratlík. Pojď, dáme si spolu mrkvový čaj, to tě trochu zklidní." Standa překvapeně vykulil oči. „A nebude se tvůj manžel zlobit, že tu se mnou vysedáváš?" zajímalo ho. Teď to byla Karlička, kdo byl udivený. „Já přece žádného manžela nemám," nemohla uvěřit svým uším. „Tak s kým to máš zítra schůzku?" chtěl vědět Standa. „No, přece s mým manažerem, jsem totiž slavná herečka," chlubila se Karlička. „Musel ses přeslechnout," dodala. Vzápětí se oba rozesmáli.

Tahle událost je natolik sblížila, že se stýkali i dále, a protože si náramně rozuměli, brzy se slavila jejich svatba. Všem přítomným zajícům narostly dlouhé uši, aby se už nikdy nemohli přeslechnout jako Standa.

Z dlouhých uší se brzy stal takový módní trend, že si je nechali narůst i všichni ostatní zajíci. A ještě jedna věc se přihodila. Do roka a do dne se Standovi a Karličce narodilo pět krásných, malých zaječátek s nádhernýma, dlouhýma ušima.

A. Hostašová, 7. A

Proč pštros nelétá?

Kdysi dávno byli pštrosové stejně malí jako všichni jiní ptáci a uměli létat.

Pak se ale jeden pštrosí vědec Edmund rozhodl, že už nechce být malý ptáček, ale chce být velký pták, vlastně největší pták. A tak začal vytvářet různé lektvary, po kterých vyroste. Tyto látky na sobě testoval. Některé experimenty úplně nevyšly a to měl potom třeba průjem, anebo zvracel.

Ale jednoho dne mu to opravdu vyšlo bez nějakých vedlejších účinků. Když ho viděli ostatní, tak mu záviděli, jak je veliký, a chtěli to také vyzkoušet. Edmund se proto rozhodl, že namíchá tento „zázračný" koktejl pro všechny pštrosy.

Když to všichni vypili, divili se, že se nic nestalo, ale Edmund jim řekl, že to trvá jednu noc. Druhého rána se vzbudili a opravdu, vyrostli, ale po chvilce zjistili, že nemůžou létat, protože jim nevyrostla jediná věc - křídla.

Všichni pštrosi se sešli před Edmundovým domem a byli hodně naštvaní a vysvětlovali Edmundovi, co se jim stalo. Edmund přemýšlel nad tím, co se mohlo pokazit, ale na nic nepřišel. Poté se mu však udělalo špatně od žaludku, a tak zjistil, že namíchal špatně poměr přísad v elixíru.

Nikdy už ale nevykoumal, jak to vrátit. A od té doby pštrosi neumějí létat…

A. Benedykt, 7. B

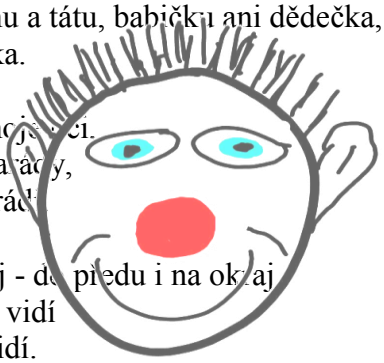
Moje oči

Kdybych neměla moje oči,
neviděla bych sluníčko,
které se po obloze kutálí jako klubíčko.

Kdybych neměla moje oči,
neviděla bych mrak,
potom bych zmokla až na frak.

Kdybych neměla moje oči,
neviděla bych mámu a tátu, babičku ani dědečka,
to jsou moje zlatíčka.

Kdybych neměla moje oči,
neviděla bych kamarády,
kteří mě mají tuze rádi.

Oči vidí, oči koukaj - dopředu i na okraj
V noci spí a ve dne vidí
krásné věci a svět lidí.

Při pohledu na svět nezáleží
na barvě či na velikosti,
ale hlavně na radosti.

Veronika Vodáková, 6. B

Můj pes

Můj pes, to je borec,
běhá tady přes koberec.
Běhá kolem sem a tam,
štěká na mě ze všech stran.

Řeže taky zatáčky,
potřebuju natáčky,
To je zase rozcuchaný,
musím s ním hned do
koupelny.

Už ho dávám do vany,
v tu ránu je celý zmáčený.

T. Žatkovičová, 6. B

Limeriky o škole

Byl jeden žák ze 7. třídy,
A ten si ukousl kousek křídy.
Bylo mu pak po ní špatně,
na své činy vzpomínal matně.
Ten žák ze 7. třídy.

Náš spolužák Jarda,
co s ním není žádná sranda,
neb v lavici líně sedí,
nepřítomně do zdi hledí.
Ten náš spolužák Jarda.

Jarda není jediný,
kdo si toho z hodiny,
neodnese v hlavě moc.
A pak prosí o pomoc,
Ten náš spolužák Jarda

Byl jeden žák z 28čky,
co rád využíval svoje nožičky.
Proto běhal za školní tým,
a brzy se stal namyšleným.
Ach, jeden žák z 28čky.

Kolektiv žáků 7. B

Řešení osobnostního testu s. 12. Jestliže jste si zvolili:
a) Jablko - Znamená to, že jste osoba která má ráda jablka.
b) Banán - Znamená to, že jste osoba která má ráda banány.
c) Jahoda - Znamená to, že jste osoba která má ráda jahody.
d) Broskve - Znamená to, že jste osoba která má ráda broskve.
e) Pomeranč - Znamená to, že jste osoba která má ráda pomeranče.
no není to fajn zjištění ☺

Věříme, že se Vám naše červnové číslo líbilo a budete nám dál hojně přispívat. Děkujeme všem, kteří nám fandí. Zvláštní poděkování patří paní ředitelce za umožnění tisku a paní učitelce Horešovské za příspěvky v podobě povedených prací vás všech, protože bez ní by naše číslo nevzniklo.

Hezké a dlouhé prázdniny přeje redakce.

Tisk: 28. ZŠ Plzeň, Rodinná 39 Plzeň
Vedoucí časopisu a editor Mgr. J. Tauchenová
Cena výtisku: barevný 15,- Kč, černobílý 10,- Kč